

IV.

Po dalších dvou hodinách konečně následuje oběd. Kromě divadla byly všechny utrpením. Měl jsem ještě dvouhodinovku společenských věd, což byla strašná nuda.

Každopádně po nich narazím na Oliho, a tak společně zamíříme do jídelny. „Tak jak tu přežíváš?“ zeptá se.

„Co chceš vědět, prostě přežívám,“ zasměju se. „Španělština je děs, to ti řeknu.“

„No, na Floridě se ti bude hodit,“ pokývá hlavou Oli. Bohužel má pravdu. Více jak polovina lidí tady mluví španělsky. Vážně docela lituju Emily s Grace. Ne že by jim španělština nešla, ale přece jenom se ji učej z nás pěti nejkratší dobu. Ty jo, pět sourozenců. Když nad tím tak přemýšlím, zdá se mi to vážně hodně.

„To mi ani nepřipomínej,“ zasměju se.

Vejdeme do obrovský jídelny, která je z jedny strany úplně prosklená, jako snad v každý škole. Všude je milion lidí, ale nám s Olim je to jedno a předběhneme všechny ve frontě na oběd. Já bych na něj normálně nechodil, ale je to tak trochu společenská akce.

Koupil bych si aspoň vodu, jenomže – znovu díky, mami – nemám peníze. Ona mi vážně nedá ani dolar, abych to náhodou

neustránil za něco jiného. Místo toho mi radši připravuje jídlo doma a balí mi ho s sebou. Já ho ale vždycky dávám Lizzy, protože ta je neustále hladová, a navíc nepřibere ani gram.

Oli si něco vezme a společně se vydáme doprostřed místnosti ke stolu, u kterýho už vidím sedět Skylar se Susan, ale nejsou tam samy. Je tam asi pět dalších kluků – jeden z nich bude pravděpodobně Tommy Ricardez – a jedna holka. Ta se zrovna něčemu směje. Je fakt, fakt hezká. Hnědý vlasy, tílko a džínový krátasy.

„Tak tady je máme,“ zavolá na nás Susan, když si nás všimne.

„Čau, lidi,“ pozdravíme.

„Tak to seš ty, o kom všichni tolik básnili?“ podívá se na mě hnědovlasej kluk. Něco mi říká, že to on je Tommy.

„To budu já,“ ušklíbnu se sebevědomě. „Louis Chester,“ představím se a podám mu ruku, aby mu bylo jasné, že já se podřizovat nebudu. Hnědovláska se na mě zvědavě dívá a na tváři jí pohrává úsměv.

„Tommy Ricardez,“ stiskne mi pravici kluk. „Skylar a Susan už znáš, takže tohle jsou Eddie Jefferson, Scott Austin, Patrick Graham a Hai Dinh,“ představí ostatní, ale jejich jména skoro nevnímám. Zajímá mě ta holka.

„A tohle je naše zlatíčko Dani Bellová,“ vloží se do toho Susan.

„Sus, nech toho,“ zasměje se Dani – pravděpodobně Danielle. „Nesmíš mě přechválit, abych pak Louise nezklamala,“ obrátí svůj zrak ke mně. Má oříškově hnědý oči a je v nich napůl dětská roztomilost a napůl ženská krása. Ta, co má proudit z každý holky.

„Myslím, že to ani není možný,“ usměju se na ni.

„Znáš mě sotva dvě minuty, co když jsem příšerná fúrie?“ řekne dramaticky, a i když se zamračí, její oči se pořád usmívají.

„Abych tomu uvěřil, budeš mi to muset dokázat.“

Dani se usměje, až jí ty hnědý oči zajiskří.

„Tak jo, amigo,“ vloží se do toho Tommy. „Doufám, že je ti jasný, že nemůžeme vzít jen tak někoho. Budeš ve zkušební lhůtě, rozumíš?“ Pořád mluví přátelsky. Ví, že nejsem žádná nula.

„Zkušební lhůta?“ zdvihnu obočí. „Kámo, jediný, co je na mně ve zkušební lhůtě, je moje abstinence.“ Všichni se zasmějou. Ani bych nečekal jinou reakci. Nechci znít nafoukaně, ale prostě to tak je, já s tím nic neudělám. Nechci.

„Jak seš na tom?“ zeptá se jeden z těch kluků do počtu. Myslím, že je to Eddie nebo Patrick, ale jistě si nejsem.

„Mohla bych vyprávět,“ zasměje se Skylar. „Ethan ho našel v sobotu v klubu.“

„Našel? Spíš mě sledoval,“ opravím ji se smíchem.

„Jo, Sky, tvůj brácha je trochu divnej,“ souhlasí Oli.

„Trochu?“ uchechtne se Tommy.

„Promiň, ale to tvůj bratr šmíruje holky ve sprchách. Ethan je v pohodě,“ brání ho Skylar.

„Lepší šmírovat holky než sledovat kluky,“ pokrčí rameny Oli a ještě s Tommym se rozesmějeme.

„No tak, nechte ho,“ klidní nás Danielle.

„Přesně, je to její brácha,“ přidá se Susan.

„To nemění nic na tom, že je divnej,“ namítne Tommy.

„Mně přijde docela roztomilej,“ pokrčí Susan rameny a já se rozesměju.

„Co je na něm roztomilejší? Jeho oblečení, nebo vlasy?“ zamrká Oli falešně.

„Zatímco tvoje vlasy jsou tak mastný, že by z nich byl olej pro celou jídelnu,“ usadí ho Skylar.

„A kdo říká, že to tak není?“ položím řečnickou otázku a zdvihnu vidličku, na který má Oli nabodnutej karbanátek, a vážně z něj odkapává olej. Když se smíchem otočím hlavu na

druhou stranu, všimnu si Lettie sedící u stolu s dvěma holkama a nějakým klukem, kterej naštěstí není Ethan. Kývnu na pozdrav a lehce se na ni usměju.

„Kdo to je?“ chce vědět Tommy.

„Lettie, moje sestra,“ odpovím a otočím se na něj.

„Páni, když ji vidím, přehodnocuju celou situaci,“ hvízdne Oli. „Je vážně sexy.“

„Ty seš hnusnej, Oli,“ nakrčí nos Dani.

„Co?“ nechápe zrzoun. „Jenom říkám, že žádnéj rok čekat nebudu.“

„Ani bys nemohl, když letos maturujeme,“ upozorní ho Skylar.

„Prosím tě, s jeho výsledkama tu bude ještě dvacet let,“ ušklibne se Danielle. Fajn, změna cíle. Ne Skylar, ale *Danielle*. Usměju se na ni a ona mi úsměv oplátí.

Nechci to přiznávat, ale začíná se mi tu líbit. Nahlas bych to samozřejmě nikdy neřekl, a už vůbec ne mámě. Nesnáším, když musím uznat, že měla pravdu. Tím samozřejmě neříkám, že mi domov nechybí. Chybí. Chybí mi Stan, John, Stacey a další, chybí mi náš dům a chybí mi zima. Jenomže nebudu fňukat jak malá holka. Jestli všechno půjde dobře, do tejdne budu stejně vysoko jako Tommy. Tím si získám zpátky svoje postavení a budu moct Ethanovi Sawyerovi dokázat, že já žádná nula nejsem.

Po obědě zamíří Oli se Skylar na konzultaci s nějakým profesorem, Susan jde na angličtinu a já, Tommy a Danielle vyrazíme směrem na stadion. Jak jsem zjistil, Tommy taky hraje americkéj fotbal a Danielle dělá atletiku. Celou cestu si skvěle povídáme. Ze začátku jsem si myslel, že oni dva spolu něco mají, ale rychle mě vyvedou z omylu. Tím líp.